

ДІАГНОСТИКА ДИЛАТАЦІЙОЇ КАРДІОМІОПАТІЇ У СОБАК

Бабенкова Б. Є., магістр 1 р.н., факультет ветеринарної
медицини, спеціальність «ветеринарні превентивні
технології забезпечення здоров'я тварин»

Керівник: к.вет.н., ст. викладач **Палюх Т. А.**

Національний університет біоресурсів та природокористування України, м. Київ

Дилатаційна кардіоміопатія - це захворювання, пов'язане з первинним ураженням міокарда, що характеризується вираженою дилатацією порожнин і порушенням систолічної функції шлуночків, з розвитком застійної (хронічної) серцевої недостатності. При ДКМП відбувається розширення переважно лівого шлуночка серця, а в міру розвитку серцевої недостатності й інших камер. ДКМП у собак частіше зустрічається серед великих і гігантських порід, хворіють переважно самці. У деяких порід доведена генетична схильність до захворювання. Так патологія може передаватися по аутосомно-домінантному типу у ньюфаундлендів, боксерів і доберманів, по аутосомно-рецесивному типу у португальських водних собак і за рецесивним, пов'язаним з X-хромосомою типом, у німецьких догів.

У деяких випадках захворювання носить вторинний характер. Захворювання може розвиватися як результат впливу токсинів, інфекцій і амінокислотної недостатності (в основному доведені патологічні наслідки дефіциту таурину L-карнітину). Досить рідкісних до розвитку цієї патології призводить неправильна годівля, коли в кормі бракує основних мікроелементів і вітамінів. Зокрема, такий результат досить імовірний, якщо в кормі немає селену, вітаміну B₁₂ і вітаміну E.

Клінічно ДКМП проявляється слабкістю, летаргією, тахіпноєю або диспноєю, непереносимістю навантажень, кашлем, анорексією, втратою м'язової маси, гепатоспленомегалією, асцитом, гідротораксом, дефіцитом пульсу, низьким артеріальним тиском, блідістю слизових оболонок, посиленням трахеальним рефлексом.

Діагноз на ДКМП ставлять на підставі даних клінічних та додаткових методів досліджень.

Діагностувати ДКМП на ранніх стадіях її розвитку вдається рідко. Однак важкі форми ДКМП мають яскраві ехокардіографічні ознаки: значна дилатація лівого шлуночка при нормальній або зменшеній товщині його стінок; сферична форма лівого шлуночка; систолічний рух всіх сегментів всередину лівого шлуночка; фіброзні кільця мітрального і тристулкового клапанів розширені. На пізніх стадіях розвитку хвороби можна виявити на УЗД вільну рідину в плевральній і черевній порожнині.

Рентген-діагностика виявляє збільшення та розширення меж серця, венозний застій у легенях. Доплерокардіографія дозволяє виявити відносну недостатність мітрального і тристулкового клапанів.

Отже, при завчасному обстеженні тварин, породи яких належать до зони ризику розвитку ДКМП, дає змогу вивести таких собак з розведення, що нейтралізує фактор генетичної спадковості. Гарним прикладом є запровадження обов'язкового обстеження цуценят починаючи з п'ятимісячного віку у розплідниках. Також за раннього звернення власника до спеціаліста при виявленні характерних симптомів і надання розгорнутих анамнестичних даних, проведенні повної діагностики, дозволяє вчасно виявити патологію і розпочати підтримуючу терапію, призначити спеціальну дієту, зменшити фізичне навантаження. За своєчасного діагностування та адекватної терапії собака може прожити із діагнозом ДКМП 3-4 роки, а в деяких випадках і більше.